

Чому «політичним силам» України далеко до європейських?

Опускаючи питання історії створення та діяльності того чи іншого політичного проекту в Україні, включаючи його успішність, роль та місце у сучасному політичному житті країни, про що «звітують» та постійно рекламують сайти багаточисельних політичних: організацій, партій, об'єднань, блоків тощо - доцільно звернути увагу на європейську практику аналогічних процесів з однією метою, щоб зрозуміти: чому ж «політичні сили» України не є європейськими.

Саме такою, фактично, знаковоповчальною для України подією - можна назвати голосування членів Соціал-демократичної партії Німеччини (СДПН) про згоду політиків своєї партії на формування коаліції з блоком Християнсько-демократичного Союзу та Християнсько-соціального Союзу (ХДС/ХСС), очолюваного А.Меркель (сьогоднішнім Канцлером ФРН), який вже точно - буде сформовано за результатами парламентських виборів, які пройшли в Німеччині ще 24 вересня 2017 року. Шкода тільки, що український політикун щодо цієї події, обмежився тільки привітанням Гаранта у Твіттері, DW Deutsche Welle і як завжди - непоганою аналітикою від В.Портникова («Європа і Німеччина зупинилися за крок від прірви» на сторінка Espresso.tv)...

Натомість, українським політкам та партійним чиновникам, включаючи й «лідерів» багаточисленних українських партій та блоків є чому повчитись у німецьких товаришів, якщо Україна дійсно - європейська країна!

Це й шанобливе відношення до виборця, який зробив свій вибір й дав карт-бланш та, фактично, «команду» політикам - домовляйтесь.

Це й визначна роль та авторитет Президента Німеччини, який переконав лідерів виборчих перегонів: ХДС/ХСС та СДПН, сідати й домовлятися про нову коаліцію.

Це й політична відповідальність за всю країну, насамперед - СДПН, лідер якої (М.Шульц) відразу ж після виборів (2017) - заперечив участь своєї партії в коаліції з ХДС/ХСС та яка може й швидше за все - втратить електорально (М.Шульц вже пішов у відставку з поста Голови СДПН) від такої коаліції.

Але, квінтесенцією, цього складного й тривалого процесу формування «великої коаліції» у Федеративній Республіці Німеччині та прикладом політичної зрілості в одній, окремо взятій європейській партії є - голосування (опитування на предмет формування коаліції) кожного члена СДПН: з бюлетенями, голосування поштою, з лічильними комісіями, з протоколами тощо (<http://www.dw.com/uk/соціал-демократи-німеччини-підтримали-створення-великої-коаліції-з-меркель/a-42817584>)!

Тобто, важко собі уявити якусь українську «політичну силу», яка б:

- а) реально мала сотні тисяч «живих» членів партії у своєму складі;
- б) приступала до питання формування коаліції не за рішенням «лідера» чи виборного органу партії, включаючи й найвищий - з'їзд партії, а - всіма членами партії!

Саме через вищевказане, українські політики та партійні чиновники, вкупі з олігархами та кишеньковими виданнями - навіть не коментують німецький досвід політичного життя Європи, продовжуючи ганебну практику: боротьби за «своїх» членів ЦВК та окружних виборчих комісій, вкупі зі «своїми» судами, а не за його величність - українського виборця, якого й далі мають намір дурити дешевим популізмом та такої ж вартості... продпайками!

P.S. Станом на 1 січня 2018 року в СДПН налічувалося 443 153 членів. Після цього лави членів партії поповнили ще 24 339 осіб. Це сталося ще й тому, що ті соціал-демократи, які виступають проти створення нової коаліції з ХДС/ХСС, запустили в країні агітаційну кампанію: «Вступай до партії, скажи «ні»!». Усі, хто встиг отримати партійний квиток до 18 години 6 лютого, голосували щодо коаліційної угоди. Результати голосування такі: «за» створення «великої коаліції» проголосували 66,02% членів партії, «проти» - 33,98%...

P.P.S. Ось теми для політологів та «вчених мужів», які варті викладання у ВУЗах України!